

nuværende Regering; men selvfølgelig, hvor vi mener, der er Mulighed for at opnaa enstemmig Tilslutning fra hele den danske Rigsdag og forhandle sig til Rette om en afgørende Forholdsregel, dér vil det ske.

Formanden: Folketingsmand P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Hvad den højtærede Regerings Stilling til det mellemslesvigske Udvalgs Henvendelse angaar, fremgaar det af Statsministerens Udtalelser, at han ikke overfor de allierede Magter stiller det Forslag, som det mellemslesvigske Udvalg er rejst ned med, men at han støtter det. Statsministeren fremhæver, at han ikke ved, hvilken Skikkelse det bliver fremsat i til syvende og sidst. Det forekommer mig, at dette er den uheldigste Maade, en Regering overhovedet kan stille sig paa. Den højtærede Regering giver paa denne Maade i Virkeligheden en almindelig Støtte til det mellemslesvigske Udvalgs Bestræbelser dernede og vil komme til at hæfte for disse, uden at være blevet underrettet om, hvilke Bestræbelser der udfoldes af dette Udvalg, eller hvilke Forslag det til syvende og sidst vil stille.

Med Hensyn til Stillingen til Partierne kan jeg sige, at nogenlunde glædede den sidste Udtalelse af Statsministeren mig, idet han dog nu sagde, at han ikke i al Almindelighed vil opgive Bestræbelserne for at samle de forskellige Retninger om Regeringens Beslutninger. Men det var rigtignok en Udtalelse, der ikke faldt i Traad med de Udtalelser, som Statsministeren har fremsat før her i Salen. Tidligere i Dag fremhævede han netop, at man ikke fra Regeringens Side kunde love at forhandle om betydningsfulde politiske Skridt i dette Spørgsmaal, og han pegede paa, at han havde den nødvendige Majoritet. Den sidste Udtalelse nu tyder paa, at han dog i al Almindelighed vil være villig til at søge at komme til en Forstaaelse (*Statsministeren* [Neergaard]): Hvor jeg mener, det er muligt!. Hvor Statsministeren mener, at det er muligt! Men jeg vilde gerne opnaa en Ting til af den højtærede Statsminister, og det var dette, at han selv i Tilfælde, hvor han ikke mener, det er muligt at opnaa Forstaaelse, men hvor der fra den danske Regerings Side skal foretages Skridt, som afviger fra eller ligger udenfor, hvad der tidligere har været talt om, da ikke vil foretage saadanne Skridt uden først at have forhandlet med Repræsentanter for andre Partier. Det er

jo ikke givet, at Statsministeren kan forudse, hvad der er Mulighed for at opnaa Enighed om, og det er jo dog heller ikke paa Forhaand givet, at Statsministeren ikke kunde blive paavirket af en eller anden Udtalelse af Repræsentanter for andre Partier end dem, der danner det nuværende Flertal.

Formanden: Folketingsmand Raffnsøe har Ordet for en kort Bemærkning.

Raffnsøe: Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte for nylig, at han havde talt med Nis Nissen, og at Nis Nissen paastod, at Kloppenborg-Skrumsager havde været med til at føre de omtalte Forhandlinger. Her staar altsaa Paastand mod Paastand, og saa kommer det an paa, hvem man tror bedst.

Formanden: Folketingsmand P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Ved Siden af Hr. Nis Nissens Paastand staar Professor Friis' Paastand og H. P. Hanssens Paastand, og de Tillidsmænd, med hvilke Forhandlinger paa Forhaand har været førte i Sønderjylland, vil kunne give Tilslutning dertil. Jeg tror derfor alligevel, at naar Paastand her staar mod Paastand, saa kommer Hr. Kloppenborg-Skrumsager til at staa i et meget uheldigt Lys, hvis han har fremsat saadanne uparlamentariske Udtryk, som Hr. Raffnsøe før gengav. (*Raffnsøe:* Jeg gengav dem ikke). Nej, men omtalte.

Formanden: Folketingsmand Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Til det sidste vil jeg gerne føje, at jeg erindrer ganske bestemt og klart, at jeg i „Flensborg Avis“ har læst Artikler med Kloppenborg-Skrumsagers Navn under, hvori han selv omtaler de Forhandlinger, hvori han deltog i Berlin. Det vil kunne ses efter i „Flensborg Avis“, Arkiv. Jeg erindrer det ganske bestemt. Han maa altsaa have glemte sine egne Artikler med Navn under, hvis han har sagt dette, som nu paastaaet af Hr. Raffnsøe.

Hr. N. Neergaard sagde med Hensyn til Instruksen af 6. Maj, at Ministeriet maatte forbeholde sig Frihed til at handle i en saadan Situation. Den 7. Maj traadte Folketinget sammen efter Valgene. Det var kun 1 Dag om at gøre. Desuden fungerede det sønderjydske Udvalg stadig. Det fungerede bl. a. i Tiden mellem den 21. April, da Folketinget blev opløst, og den 7. Maj, da Folketinget paa ny traadte